

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010752
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720010752.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného H. W., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. júna 2021 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/123/2020 zo dňa 11. februára 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/123/2020 zo dňa 11. 02. 2021 bol obžalovaný H. W. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v tomto rozsudku.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 289 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov. Zároveň podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. k), písm. h), ods. 5 Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu, a to všetko bez povinnosti podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie intervenujúci prokurátor a to v neprospech obžalovaného proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil v podstate tým, že obžalovanému bol ukladaný mierny trest, a to jednak vo vzťahu k druhu trestu, ale aj výmere trestu. Okresný súd ukladal podmienenečný trest, s čím sa v tomto prípade nemožno stotožniť. Poukázal na kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý bol v podstate od roku 2016 do roku 2018 štyrikrát súdne trestaný, pričom v tomto prípade ide o piate odsúdenie. Tieto odsúdenia poskytujú obraz o kriminálnej minulosti obžalovaného, ktorá minimálne v dvoch prípadoch vykazuje závažný charakter. Vo všetkých prípadoch ide o úmyselnú trestnú činnosť, v prípade dvoch zločinov aj s násilným prvkom, resp. s ujmom na zdraví. Skúšobná doba posledného odsúdenia uplynula dňa 28. 11. 2020, a obžalovaný spáchal prejednávaný skutok dňa 15. 12. 2020, teda iba 17 dní po uplynutí skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia. Predchádzajúce odsúdenia s podmienenečným odkladom výkonu trestu tak nemali na obžalovaného absolútne žiadny účinok, nakoľko dostatočným spôsobom nezabezpečili ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu a nemali na neho výchovný vplyv k vedeniu riadneho života. Motorové vozidlo si mal kúpiť a následne ho viedol ako vodič pod vplyvom alkoholu

napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia, čo tiež vytvára úvahy o jeho neúcte a ignorancii k dodržiavaniu právnych predpisov. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru nie je možné očakávať, že v poradí piaty podmienený trest odňatia slobody zabezpečí prípadnú dostatočnú nápravu obžalovaného, prípadne mu zabráni v páchaní inej trestnej činnosti, keď ani ľarcha predchádzajúcich podmienených odsúdení mu nezabránila v spáchaní prejednávaneho skutku. Súdom uložený podmienený trest nemôže pôsobiť ani preventívne v odradení iných osôb od páchania trestnej činnosti. Tiež poukázal na existenciu ustanovenia § 34 ods. 3 Trestného zákona, na ktorú poukázal okresný súd v súvislosti s narodením dieťaťa obžalovaného, avšak podľa jeho názoru uvedená zásada a zistené skutočnosti nemôžu byť aplikované na zreteľný úkor iných zásad ukladania trestu, nakoľko týmto postupom by sa jednotlivé zásady ukladania trestov týkajúce sa personalizácie trestu dostali do zjavného nepomeru so zásadami ukladania trestov, ktoré majú širší spoločenský rozmer a dopad a boli by prípadne postavené nad záujem spoločnosti zabezpečiť jej ochranu pred páchaním trestných činov a poprípade v odradení iných osôb od páchania trestnej činnosti. Na záver uviedol, že v tomto prípade mohol byť ukladaný primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti, nakoľko len tento druh trestu dostatočným spôsobom odráža všetky okolnosti skutku a je v súlade so zásadami ukladania trestov. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám, prípadne vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 01. 06. 2021 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo doručené riadne a včas a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám, prípadne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním. Krajský súd preto preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, a krajský súd sa s uvedeným odôvodnením

v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam prokurátora uvedeným v podanom odvolaní krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Je síce pravda, že obžalovaný už bol v minulosti 4 krát súdne trestaný, avšak prejednávaného trestného činu sa nedopustil v čase plynutia skúšobnej doby, preto boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre rozhodnutie o podmienčnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Takto uložený trest je potom aj podľa krajského súdu postačujúci, spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby súd uložil dohľad probačného a mediačného úradníka, správne mu v zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona uložiť aj primerané obmedzenia a povinnosti, ktoré zvýraznia výchovný účel trestu, a v prípade ich porušenia to bude dôvod na nariadenie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Bude teda výlučne na obžalovanom, ako využije šancu na to, aby už v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti.

Správne potom okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov, keďže ku spáchaniu trestného činu došlo v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.